

Η ΣΙΩΠΗ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ

Δ.Δ.

Με ευγενική χορηγία της κατάθλιψης
συγκεντρώθηκαν κάποιοι περιπλανώμενοι ποιητές,
κουβαλώντας τις αιμάσσουμενες πληγές τους
από την επιδημία μιας εκκωφαντικής σιωπής.

Των ποιητών η συνέλευση είχε άγονες αντιπαραθέσεις,

τη χρωμάτισαν η έπαρση, ο φόβος και ο πανικός,
ώσπου στο τέλος έπεσε μια ιδέα: να αντικατασταθεί
το όπλο της ποίησης από την ποίηση των όπλων.

Με οδύνη και τόλμη αποφάσισαν να αυτοκαταργηθούν,
να απελευθερώσουν την ποίηση από το κλουβί της αλαζονείας,
να την αφήσουν να πετάξει σαν διαβατάρικο πουλί
στους ορίζοντες της μετριοφροσύνης, στους ουρανούς των ερώτων.

Εσύ, είχες την ποίηση παρηγοριά στα πικρά βράδια σου,
μαζί με οινόπνευμα που έρρεε γάργαρο και απειλητικό
και τώρα αναρωτιέσαι: πού πέταξαν οι ποιητές;
Σε ποιες σπηλιές παραμονεύει κρυμμένη η νέα ποίηση;

9/6/2020